

Ze sborových akcí

Čt	01. 03.	19:00	Lidská liturgie – v Dykově ulici
Čt	01. 03.	19:00	schůze staršovstva, mimořádně o týden dříve kvůli pobytu v Janských Lázních
Út	06. 03.	14:30	koncert pro nejen starší věkem: Z. Virglerová – violoncello, H. Jouzová – harfa (Bach, Reger, Tournier, Hindemith, Kodály, Debussy)
Po	12. 03.	16:30	schůzka Křesťanské služby
Út	13. 03.	14:30	setkání nejen starších věkem
St	14. 03.	19:30	biblická hodina: Martin Hejl z Bibl. Jednoty (krátký výklad písma, povídání o činnosti BJ, promítání)
Čt	15. 03.	19:30	setkání střední generace – o spisovatelce Boženě Němcové promluví kurátorka chrudimského sboru a ředitelka tamní knihovny sestra Hana Mazurová
Út	20. 03.	14:30	setkání nejen starších věkem
Ne	25. 03.	09:30	bohoslužby, výroční a volební sborové shromáždění – volba farářky, dovolba náhradníků staršovstva a volba revizorů
Út	27. 03.	14:30	setkání nejen starších věkem
Čt	29. 03.	10:00	divadélko pro děti – O Bajajovi (Jan Bílek)

Pastorační a úřední hodiny faráře a sborové sestry:

Farář: **pondělí a středa** 9.00–11.30; **čtvrtek** 18.00–19.00

Sborová sestra: **pondělí, úterý, čtvrtek** 8.00–12.00; **středa** 13.00–15.00

Hrozen vinohradského evangelického sboru vychází přibližně jednou za měsíc. Redakční uzávěrka je vždy 20. každého měsíce. Redakční kruh tvoří Matěj Cháb, Miloš Lešíkar, Petr Sláma, Jana Šarounová a Blanka Uličná. Jazykové korektury: Jana Šarounová a Vít Kremlička. Tiskovou verzi programem L^AT_EX₂_ε připravuje Jan Mach, internetovou Jan Šaroun. Adresa na internetu: <http://vinohrady.evangelnet.cz/hrozen>. Příspěvky, reakce či dotazy pošlete na adresu sboru (Korunní 60, 120 00 Praha 2 – Vinohrady, tel. 224 253 550, e-mail: fsvinohrady@volny.cz) nebo přímo redaktorům. Určeno jen pro vnitřní potřeby vinohradského sboru. **Neprodejné**

Obsah

Tajemství uschlého fíkovníku	2
Anketa k tématu synodu	3
O Písmu svatém – o poznání Pána Boha	6
... než se dostaví léta, o kterých řekneš: Nemám v nich zalíbení	6
Komenského dílo je stále inspirací	8
a další články ...	

Tajemství uschlého fíkovníku

Kázání Petra Slámy v Orlovec 29.8.2006

Mt 21 ¹⁰ Když vjel Ježíš do Jeruzaléma, po celém městě nastal rozruch; ptali se: „Kdo to je?“ ¹¹ Zástupy odpovídaly: „To je ten prorok Ježíš z Nazareta v Galileji.“ ¹² Ježíš vešel do chrámu a vyhnal prodávče a kupující v nádvoří, převrácel stoly směnárníků i stánky prodávčů holubů; ¹³ řekl jim: „Je psáno: 'Můj dům bude zván domem modlitby', ale vy z něho děláte doupe lupičů.“ ¹⁴ I přistoupili k němu v chrámě slepí a chromí a on je uzdravil. ¹⁵ Když velekněží a zákoníci viděli jeho udivující činy i děti volající v chrámě „Hosanna Synu Davidovu“, rozhněvali se ¹⁶ a řekli mu: „Slyšíš, co to říkají?“ Ježíš jim odpověděl: „Ovšem! Nikdy jste nečetli: 'Z úst nemluvíátek a kojenců připravil sis chválu'?“

¹⁷ Opustil je a vyšel ven z města do Betánie; tam přenocoval. ¹⁸ Když se ráno vrátil do města, dostal hlad. ¹⁹ Spatřil u cesty fíkovník a šel k němu; ale nic na něm nenalezl, jen listí. I řekl mu: „Ať se na tobě na věky neurodí ovoce!“ A ten fíkovník najednou uschl.

²⁰ Když to učedníci viděli, podivili se: „Jak najednou ten fíkovník uschl!“ ²¹ Ježíš jim odpověděl: „Amen, pravím vám, budete-li mít víru a nebudete pochybovat, učiníte nejen to, co se stalo s fíkovníkem; ale i kdybyste této hoře řekli: 'Zdvihni se a vrhni se do moře' – stane se to. ²² A věříte-li, dostanete všechno, oč budete v modlitbě prosit.“

Když vjel Ježíš do Jeruzaléma, po celém městě nastal rozruch. S Ježíšem nastává rozruch. V chrámě převrací lavice penězoměnců, v církvi mění zaběhané zvyklosti. Nepřevrací jen stoly pe-

nězoměnců: namísto důstojných farářů jsou chrámovým kněžstvem děti a postižení, dvě skupiny, které dosud neměly do chrámu přístup. S Ježíšem přichází rozruch. Je to ale rozruch, který není samoučelný, nekončí sám v sobě. Je to rozruch, který otrásá povrchem věcí a ptá se každého, jestli je doopravdy tím, čím má být.

Po dni plném vzruchů nastává noc a pak jítro a ona zvláštní scéna, na kterou se nyní soustředíme: fíkovník, který zrovna neměl plody, když šel Ježíš kolem, za trest uschl. Je to podivný příběh s mnoha mylnými výklady. Tečou zde po všem tom rozruchu Ježíšovi nervy, že se utrhá na něm stvoření a působí jeho zánik? Jak k tomu ten fíkovník přijde? Fíkovník je v příběhu namísto každého z nás. Uschlý fíkovník chápou jako nadsázku, která chce zdůraznit toto: každý je tu od toho, aby nesl plody. Plody svého druhu. Všichni nemohou nést jeden druh ovoce. Proto je nesmysl jakékoli srovnávání. Možná se fíkovník shlédl v olivě a snažil se zmenšit své lístky, dát jim nádech do stříbrna a kmen si co nejvíc zprohýbat, jako ta oliva. Pro samou snahu podobat se olivě nebyl pak v kritickou chvíli tím, čím měl být, nebyl fíkovníkem, když jím měl být. Nesnažíme se my často být někým jiným, než jsme, a nebráníme tak plodům, které bychom měli nést?

Jiný evangelista, který ten příběh vypráví (Marek 11) ale upozorňuje, že fík nenesl plody proto, že „nebyl čas fíků.“ (Ostatně: souvisí-li příběh bezprostředně s Velikonoci, pak bylo jaro? a to v Izraeli opravdu ještě fíky nezrají). Fíkovník má tedy „objektivní alibi“. Nemohl přece mít

Letní tábor v Orlovec

Nastalo jaro,
vánek pofukuje
a kvete opět luh i bor.
Sluníčko svítí,
tráva vykukuje
a ptáčků hlasy sladký sbor.
A zas půjdeme na zahrádku,
ejhle zimy již jest nakrátku
a blízko blizoučko náš tábor. . .

. . . již potřetí ve skautském středisku (chléb a hry). Přihlášky prosíme do konce ORLOVY od 26. srpna do 1. září. Zveme května sborové sestře nebo Zdeně Nově všechny děti i rodiny mající chuť a odvahu se zúčastnit na společném programu

Přihláška na tábor Orlovy 2007

Jméno a příjmení (příp. r.č.)

Adresa

telefon

Podpis

Přihláška do Bzence 2007

Jméno	nocleh	sklep	pojedu společným autobusem, bude-li cena zpáteční jízdenky do 250,- za osobu

Z historie vinohradského sboru XXXV.

1955

Na lednové schůzi hodnoceny svátky vánoční ve sboru, kladně zejména práce v nedělní škole. (Několik čísel ze sboru: k 1.1.1955 registrováno 2 986 členů, k Večeři Páně přistoupilo na Hod Boží vánoční 175 sester a bratří a 1. ledna 127 bratří a sester). Z podnětu seniorátního výboru bylo usneseno uspořádat seriál přednášek v průběhu března a dubna 1955. Ve staršovstvu ustavena také studijní komise, která se měla podrobně zabývat elaboráty vzešlými z Evanstonské konference (*druhé shromáždění ekumenické rady církvi, pozn. red.*).

V dubnu projednáván řád členství v církvi, zásady pro určování hlasovného práva členů sboru – aktivní i pasivní. V červnu byl za vikáře sboru zvo-

len Jan Šimsa a probíhaly přípravy na podzimní volbu staršovstva. V souvislosti s tím byly obnoveny zásady přiznání hlasovného práva s účastí na životě sboru a s obětavostí. Vypracováním seznamu členů dle těchto zásad pověřena volební komise. Na podzim roku 1955 byla projednána povolávací listina bratra Jana Šimsy a za virilního člena staršovstva byl zvolen profesor Hromádka. V listopadu bylo zvoleno osmičlenné staršovstvo zároveň s osmi náhradníky a byla zhodnocena práce staršovstva za uplynulé tři roky. Konstatováno, že mezi staršími vládl duch jednoty a ochoty ke službě sboru. Kurátorem byl zvolen bratr Filipi, místokurátorem bratr Laichter.

Podle záznamů br. V. Chadima upravil mch

BZENEC 5.–6. květen 2007

Návrh programu:

Sobota 5.5.	Tradiční odpolední procházka po vinohradech Večerní posezení ve sklípku rodiny Bunžových
Neděle 6.5.	Bohoslužby v Kyjově či Hrubé Vrbce, během zpáteční cesty výlet či zastávka dle dohody.

Ubytování – Penzion Junior Bzenec – předběžná cena cca 200 Kč osoba/noc. Předběžná cena konzumace ve sklepech je 300 Kč. (Cena zahrnuje víno a něco na zub.)

Vlastní doprava – autem cca 280 km, dobré spojení vlakem i autobusem.

Závazné přihlášky se zálohou 500

Kč je nutno odevzdat do 8. dubna 2007!

Kontakt: Jirka – 608 819 751, Jana – 777 934 322, Vinotéka – 222 722 516

Na společně prožité dny v krásném prostředí Slovácka se těší

Jana a Jirka Fučíkovských

plody, když nebyl čas fíků. Co s příběhem teď?

Také to „objektivní alibi“ my ale ze svých životů dobře známe. Do našich životů přichází neplánovaně Pán Bůh a ptá se po plodech, po smyslu našeho života. A my bychom jako ten fíkovník rádi vykřikli: „Pane, vždyť ještě není náš čas, vždyť já teprve studuji, teprve zajišťuji bydlení, jsem v práci teprve ve zkušebním období. Chystám se, chystám — a až se nachystám, pak ponese plody!“

Houby ponese! Až se nachystám na závěrečné zkoušky, přijde svatba, po ní práce, děti a jejich chystání. Prožít život jako chystání se na další fázi a v té už zase na tu další — to je cesta uschlého fíkovníku, před nímž nás Pán Ježíš varuje. Ten neekologicky drastický příběh říká: fíkovník uschl, protože nepochopil ono „teď“, které k nám v Pánu Bohu přichází. Pán Bůh k nám přichází a zve nás, abychom žili už teď, abychom zpomalili poklus směrem k další fázi, abychom dnešek vzali jako Bohem darovaný čas, ne čas příprav, ale čas „už-života“.

Nakonec se učedníci diví, „jak na jednu ten fíkovník uschl.“ A Ježíš hovoří o víře, která hory přenáší. Čeho se týká údiv učedníků a kam ukazuje Ježíšova odpověď? Byla to jenom pouťová atrakce, obzvláště povedené číslo kouzelníka, který ukáže prstem na strom a ten v tu ránu zežloutne? „Týjo, Ježíš, dobrý, jaks to dokázal?“ A Ježíš mluví o víře, která hory přenáší, a o prosbách a přimluvách. Myslí to tak, že kdo věří, také zvládne podobné kousky? To sotva, promítneme-li si celek Ježíšova konání a učení. O tohle přece v Božím království nejde! Víra není nástrojem likvidace druhých. Ježíš nemluví o víře potřebné k sežehnutí fíkovníku. Mluví o *víře toho fíkovníku*, o víře, s níž měl navzdory svému alibi, své nezralosti rozeznat čas Božího navštívení, uvěřit, že v tu chvíli může být platný. Pomyslím-li na svou nehotovost a nepevnost, je to opravdu víra těžší než hora. Nechceme-li ale dopadnout jako fíkovník, nechme se pozvat k tomu, že právě my a už dnes smíme v sobě rozpoznávat a užívat plody Božího království.

Anketa k tématu synodu

Jaké byly odpovědi návštěvníků bohoslužeb v našem sboru na anketu k tématu prvního zasedání 32. synodu „Rodina, manželství a jejich úskalí“? Anketu připravila komise pro přípravu tohoto tématu a ÚCK ji distribuovala do sborů naší církve. V našem sboru se sešlo dohromady 19 odpovědí od 22 respondentů

(někteří vyplňovali lístek společně). Rozložení odpovědí je v tabulce. Pro lepší orientaci ve výsledcích je rámečkem u každé odpovědi zvýrazněno, zda převládá konstatování rozhodného či opatrného souhlasu, nebo rozhodného či opatrného nesouhlasu.

jaš

	rozhodně souhlasím	spíše souhlasím	ani tak, ani tak	spíše nesouhlasím	rozhodně nesouhlasím
Partnerství a manželství					
1. Vše podstatné pro partnerský život si lidé přinášejí ze svých rodin a vrstevnických skupin. Organizovat v církvi výchovu k partnerství či předmanželskou přípravu je zbytečné.		3	1	4	11
2. Přípravě na vstup do manželství věnují kazatelé/kazatelky obvykle méně pozornosti, než odpovídá její důležitosti.	4	7	6	2	
3. Sexuální život před manželstvím je projevem nezralého a neodpovědného vztahu mezi partnery.	1	6	1	7	4
4. Věřící lidé by měli odmítnout „manželství na zkoušku“ či dlouhodobé soužití páru bez sňatku.	5	9		2	2
5. Volba nesezdaného soužití je soukromou věcí každého člověka, tzn. i člena/členky ČCE.	5	5	1	4	4
Rodina					
6. Každému nebylo dáno, aby mohl založit rodinu.	14	2	1	1	1
7. Křesťanské manželství by nemělo bezdůvodně zůstat bez dětí.	8	3	4	1	3
8. Děti a jejich výchova nemohou být jediným cílem manželství ani jeho výlučným středem.	15	4			
9. Používání antikoncepce může vést ke snížení vážnosti v sexuálních vztazích.	1		2	5	11
Partnerství, rodina a jejich problémy					
10. Ze závažných zdravotních důvodů lze připustit umělé přerušování těhotenství.	16	1	2		
11. Zdůvodňovat umělé přerušování těhotenství sociálními hledisky je pro křesťana nepřijatelné.	8	7		2	2
12. Souhlasíte s rozvodem manželství:					
a) dohodnou-li se na něm oba partneři	6	8	2	2	1
b) nedotkne-li se rozvod nedospělých dětí	7	4	4	3	1
c) zdůvodněné rozdílností povah partnerů	2	3	3	7	4

stálým úbytkem členů – v kartotéce je k 1.1.2007 evidováno 606 členů. Pravidelného sborového života se účastní zhruba jedna desetina. Scházejí se všechny generace, také v rámci pravidelných Kruhů (přednášek s diskusemi) a koncertů, které sbor pořádá. Spolupracujeme s Ústavem sociální péče v Bystrém a s Dětským domovem v Rovečném.

Většina obyvatel Rovečného si je vědoma svého vztahu k evangelickému sboru a dává jej najevo – např. hojně navštěvovanými vánočními bohoslužbami, kdy do kostela přijde polovina členů sboru, nebo při sbírce darů na opravu

fasády kostela. Problémy obce (a s tím i sboru) jsou do značné míry obecnými problémy současného venkova – tj. úbytek mladších lidí v důsledku nedostatku pracovních příležitostí, rozpad tradičních struktur vesnického života – Sokol, ochotnické divadlo, upadající školství. . .

Přesto Rovečné i evangelický sbor v něm žije. Sbor je stále místem setkávání – lidí mezi sebou i s Pánem Bohem. Snažíme se navazovat na staletou tradici křesťanského a evangelického života ve zdejší kraji a dá-li Pán, máme naději i pro věci budoucí.

Ondřej Ruml, farář v Rovečném

Z jednání staršovstva

Staršovstvo na své pravidelné schůzi 8. 2. 2007 mj. přivítalo bratra Martina Řehoře a po rozhovoru vyhovělo jeho žádosti o členství v našem sboru.

Pozvání na setkání střední generace 15. 3. v 19.30

O Boženě Němcové promluví kurátorka chrudimského sboru a ředitelka místní knihovny sestra Hana Mazurová

Božena Němcová není jen učební látka na všech stupních škol. Vzpomínky přátel a současníků a především její soukromá korespondence ji ukazují jako jiskřivou fascinující osobnost s velkou šíří zájmů v mládí a unavenou, zahořklou, ale mimořádně hrdou ženu v době její těžké nemoci před smrtí. Hlavním pramenem pro poznání její osobnosti a klíčových událostí jejího života jsou vzpomínky Sofie Podlipské, Karolíny Světlé a dcery Teodory Němcové. Osobní názory a úvahy jsou plasticky zachyceny především v dopisech rodině a přátelům. Z obojího použito trochu nám přiblíží ženu, která by vynikala nad průměr v jakékoli době.

Rovečné, obec se zhruba 600 obyvateli, se nachází v severovýchodní části Českomoravské vrchoviny (asi 50 km na sever od Brna a 20 km východně od Nového Města na Moravě), pod vrcholem Horní les (774 m. n. m.). V této poměrně odlehlé části Vysočiny se evangelická víra po Bílé hoře udržela až do konce 18. století, v některých obcích tvořili evangelíci dokonce většinu. Ve Veselí a Prosetíně

vznikly brzy po vydání tolerančního patentu evangelické sbory. Sbor v Rovečném byl původně dceřiným sborem právě sboru v Prosetíně. V roce 1784 si jeho členové postavili toleranční modlitebnu. Po menším nedorozumění s prosetínskými (příznačně o „obdělávání pozemků duchovního správce“) v roce 1811 se rovečenský sbor osamostatnil (1812). Koncem 19. století přestala modlitebna postačovat pro sbor, který tehdy měl zhruba 1700 členů, a proto se staršovstvo sboru rozhodlo postavit na místě modlitebny větší kostel. Během 2 let jej opravdu postavili. Co dokázali předci a předchůdci postavit v tak krátké době, to my – jejich následovníci – stěží udržujeme a opatro-

váváme. Fasáda kostela byla opravována vždy jen částečně a její stav v posledních letech volal po celkové rekonstrukci. Věc opravy se s pomocí Boží a také s výpomocí kraje, obcí, sponzorských darů a sbírek mezi členy sboru daří uskutečnit. Také díky půjčce od vinohradského sboru bychom měli opravu fasády kostela v tomto roce úspěšně dokončit.

Sbor je živý, i když se potýká se

	rozhodně souhlasím	spíše souhlasím	ani tak, ani tak	spíše nesouhlasím	rozhodně nesouhlasím
d) kvůli odchodu jednoho z partnerů z rodiny	8	9		1	
e) kvůli alkoholismu jednoho z partnerů	8	6	3	2	
f) zdůvodněné opakovanou nevěrou	10	5		3	
13. Nemá význam udržovat nefungující manželství jen kvůli dětem.	7	4	1	7	
14. Do rozhodování, zda manželskou krizi řešit rozvodem, by neměly vstupovat orgány církve (staršovstvo, presbyteri, kazatel/ka aj.).	3	5	4	4	3
15. Párům v krizích (před rozvodem) by měla být věnována zvláštní pozornost:					
a) ze strany kazatele/kazatelky	12	5		1	
b) ze strany staršovstva	2	8	1	5	2
c) ze strany zkušených či odborně způsobilých členů/členek sboru.	7	9	2	2	1
16. Rozvod kazatele/kazatelky je ve všech ohledech stejný jako rozvod jiných členů církve.	3	5		7	4
17. Rozvrat manželství kazatele/kazatelky brání plnit povinnosti a poslání kazatele/kazatelky (zejména zvěstovat evangelium Ježíše Krista)	5	4	2	8	
18. Do rozhodování, zda manželskou krizi kazatele/kazatelky řešit rozvodem, by neměly vstupovat orgány církve (staršovstvo, presbyteri, seniorátní výbor aj.).	1	3	1	8	5
Které z dotčených témat považujete vy osobně v současné době za nejpálčivější pro život ČCE?	Krizе rodiny, 10, 15, výběr věřícího partnera, důkladná biblická předmanželská příprava (výchova), homoseksualita, otevřenost v sex. otázkách obecně včetně homoseksuality, 1, 1–5,14(2x),16 (5x),17(6x), 18 (2x) , homosexuální partnerství a adopce dětí, 12–18				
Které z témat podle vašeho názoru nejvíce rozděluje názory členů ČCE?	Předmanželský sex, 3 (2x), 4 (4x),5 (4x),7 (1x), 3–5, 9, 10, 11 (3x), 16, 17(4x),18 (3x), 10–13, homosex. partnerství, otázka předmanželského sexu, otevřenost v sex. otázkách				

O Písmu svatém – o poznání Pána Boha

Volně k tématu Biblické hodiny

Poněvadž Pán Bůh je na nebesích a lidská duše není částička božství, nýbrž Boží stvoření, je Pán Bůh pro nás skrytý, nepřístupitelný a my ho jinak nepoznáme, než když se nám dá poznat, když se nám zjeví.

Lidé, poněvadž byli stvořeni pro Pána Boha, mají vlastně od přirozenosti touhu po Bohu (símě náboženství, souhlas národů). Jelikož však Pána Boha sami ze sebe nepoznávají a od skutečného Boha se pro svůj hřích odvracejí, hledí tuto svoji náboženskou touhu uspokojit tak, že si vytvářejí bohy podle svého srdce nebo hledí svoji vnitřní prázdnotu ze zoufalství přehlušit (Ef 4,17–19). Avšak všechny představy, které si o Pánu Bohu činíme sami ze sebe, jsou jen pouhé fantazie. V tom není rozdíl, jde-li o divocha či filozofa.

Pán Bůh se dal lidem poznat tak, že se zjevil patriarchům, prorokům, v Kristu a apoštolům. Všechno Boží zjevení má svůj vrchol a cíl v Pánu Ježíši Kristu. Zpráva o tomto zjevení je v Písmu a ono je jediným spolehlivým svědectvím o něm (2.P

1,21, 2.Tm 3,16). Je tak hrází proti lidské libovůli, aby lidé nemohli do křesťanství vnášet a za zjevení Boží považovat něco jiného, než co je Písmem svatým jako Boží zjevení osvědčeno.

Písmo svaté samo o sobě není Božím zjevením, Božím slovem, nýbrž stává se jím, když Duch svatý sdělení Písma v našem srdci potvrzuje (tajemné svědectví Ducha svatého). Pán Bůh si i takto zachovává svoji svobodu. Pán Ježíš také nebyl všemi poznán jako Syn Boží (Mt 16,13nn, 2.Pt 1,11–21).

Výklad Písma a svědectví otců – jejich svědectví má pro nás velký význam, není však pro nás závazné s konečnou platností, neboť nejvyšší autoritou zůstává samo Písmo (Hus–reformátor, Soudce chebský). Písmo a tradice – církev římskokatolická, Písmo a rozum – církev československá. Reformační zásada: vykládat Písmo Písmem (konkordance). Písmo jedna věta – smysl je Kristus.

Z poznámek bratra faráře Bohuslava Otřísala vybral Aleš Laichter

... než se dostaví léta, o kterých řekneš: Nemám v nich zalíbení

O stáří s Dagmar Bružovou

Stárnutí je věc, která se týká každého z nás, i když v určitém období života to vůbec nevnímáme a nepřipouštíme si to. S přibývajícím roky a vráskami však člověku přibývá i příležitost k tomu, aby

se chtěl nechtě zamyslet nad tím, jestli to nejlepší ze života nemá už náhodou za sebou a jestli ho nečekají jenom obtíže, které se popisují (mimochodem v nádherných obrazech) ve 12. kapitole knihy Kazatel.

kazatelé, kteří se ochotně střídají s naší administrátorkou při vedení nedělních bohoslužeb. Průměrná účast při nedělních bohoslužbách bývá kolem 20 lidí už od poloviny 90. let. Souběžně s nedělními bohoslužbami bývá nedělní škola, počet dětí se časem pořád mění. V posledních letech přibýlí „učitelé“, teď se ve vedení schůzek dětí střídají čtyři. Více dětí přichází před Vánoci, kdy se účastní nácviku vánočních divadelních představení, které začala organizovat ve větším měřítku manželka před deseti lety. Tyto akce přesáhly hranice sboru, začali je brát za své i někteří další lidé v obci. Dále se ve sboru konají jednou měsíčně biblické hodiny, na které přichází kolem 8 lidí.

Sbor v posledních 15 letech vynaklá-

dal prostředky hlavně na opravy a údržbu modlitebny: nová elektroinstalace, výměna oken, plynofikace, nátěry plechové střechy, nový chodník před modlitebnou apod. Opravy a údržbu fary si naše rodina financovala sama.

Manželce se před třemi lety podařilo vystudovat teologickou fakultu, v tomto roce nastoupila na vikariát a po jeho absolvování by ráda, pokud bude zvolena, nastoupila v silůveckém sboru jako farářka. Náš sbor má podle mě velkou šanci na to, aby mohl existovat jako sbor se stálým farářem (alespoň na část úvazku). K tomu nám může pomoci i Váš příspěvek.

*Petr Kadlec, sborový pokladník,
kostelník a příjemce e-mailů ©*

Rovečně

Při jednom povídání s Dagmar Bružovou jsme na toto téma narazily. I zadrželo se mi, že mnohé z toho, co jsem z jejich úst slyšela, by mohlo oslovit i jiné.

Jak jsi vnímala staré lidi a stáří, když jsi sama byla mladá?

Starí lidé byli nejen v rodině, ale i mezi našimi známými. Vnímala jsem jako dítě především jejich vlídnost, jejich zájem. Většina se s námi dovedla upřímně bavit, ale i trpělivě vyslechnout dětské starosti. Stáří tvořilo samozřejmou součást života – učili jsme se tak, že i s berlemi či připoutání na lůžku, mnohdy zcela osirelí, jsou lidé přijímáni s úctou a láskou.

Setkala ses jako mladá s někým, kdo „uměl stárnout“?

Zpětně vidím, že jsem měla kolem sebe hodně příkladů, jak dobře stárnout. A vůbec nezáleželo na stupni vzdělání těchto lidí, zda byli z města či z venkova, chudí nebo bohatí. Nenaříkali, když je stihla nemoc nebo jiné trápení, nezdůrazňovali svoje neduhy, jen aby byli patřičně litováni. Naopak, o svých těžkostech mluvili věcně, někteří dokonce s nádechem humoru. Nepřečeňovali své síly, neměřili své výkony tím, co dokázali v mládí, neslychala jsem to neustále „už nemohu to a to“, ale spíše „to je dobře, že ještě mohu to a to“. Žádné povzdechy „už nejsem k ničemu“, nýbrž vděčné poznámky jako „vždyť jsem toho tolik v životě dostala, člověk je vděčný za každý den i v tomto vysokém věku“.

Jak ses vyrovnávala s vlastním stárnutím? V dnešní době stárnutí není „v módě“ a lidé se ho snaží maximálně zpomalit.

Na vlastní stárnutí jsem byla skoro nevědomky připravována zásluhou těchto

příkladů již od studentských let. Vždyť i mezi mými profesory byli lidé značně poznamenání nemocí nebo svízelnými rodinnými poměry, jak jsem mnohem později objevila. Pamatuji si slova jedné staré ženy: „Jen aby z nás jednou nebyly málo soudné, pošetilé stařenky, anebo, což by bylo ještě horší, unaříkané, nevrle stařeny“. Lidé, kteří mi byli příkladem, se vůbec nestyděli být fyzicky staří, méně pohlední, méně přitažliví. A pokud vůbec trochu ješitní byli, aspoň se to neprojevovalo úsilím vypadat stůj co stůj mladistvě. Nestýskali si, že jsou opuštění – vždyť celý život prožili orientováni na druhé – a chtěli pomoci, kde jen mohli.

Jak se dají zvládat obtíže spojené s vyšším věkem? Menší pohyblivost, nemoci, ubývání sil... Přijde mi, že je asi pořád na co si stěžovat. Někteří lidé to snášejí obdivuhodně dobře, jiní hůře.

Ano, vždycky by bylo nač si stěžovat. Ale musíme svým naříkáním ještě zatěžovat, ba zarmucovat své okolí? Musíme sami sobě takovými řeči přitěžovat? Sebelitování je jako balvan, který si vkládáme na vlastní bedra. Sebelitování je vlastně vyložený nevděk vůči Bohu.

Jak člověku pomáhá víra v Pána Boha? Je s ní jednodušší pomyšlení na konec pozemského života?

Vzpomínám-li na své životní příklady, pak většina jich víru v Pána Boha v srdci měla. Jen někteří však uměli nahlas vyjádřit, že hledí s nadějí, ba s radostí vstříc tomu, co bude po tomto životě. Tady je asi náš největší dluh mladé a střední generaci. Věříme-li, že smíme očekávat věci, jaké oko nevidalo – nebo v ekumenickém překladu „co oko nevidělo a ucho neslyšelo, co ani člověku na mysl nepřišlo, při-

pravil Bůh těm, kdo ho milují“, měli by to mladí od nás někdy slyšet. O stáří by se mělo v tomto smyslu v církvi, ve sboru hovořit, aby se mladí učili, že smíme stárnout klidně, moudře a – pokud to bolestivé nemoci jen trochu dovolí – také s trochu radostí v srdci.

Komenského dílo je stále inspirací

Pozvání na výstavu

Když v roce 2002 vydal v Itálii nakladatel Silvio Berlusconi – ať už vědomě nebo náhodou ke 410. výročí narození Jana Amose Komenského (1592–1670) – překlad díla „Labyrint světa a ráj srdce“ (Il labirinto del mondo e il paradiso del cuore), málokdo tušil, že se tato světoznámá Komenského kniha stane pro osm italských výtvarnic a výtvarníků inspirací k vytvoření ojedinělého souboru svébytných uměleckých kreseb a ilustrací. S několika z nich se bude moci nyní seznámit nejširší veřejnost u nás prostřednictvím výstavy v Pedagogickém muzeu J. A. Komenského v Praze.

Podíváme-li se na výstavu detailněji, zjistíme, že je vlastně „celá z papíru“, resp. z papírů různých druhů, barev, formátů, původu a věku, které nesou závažné poselství myšlenek J. A. Komenského, což potvrzuje zvláště vystavený výběr ze „starých vydání“ Labyrintů ze sbírek muzea. Nově je veřejnosti představováno především vydání z roku 1782 (staré 225 let, viz obr.), čerstvě restaurované pracovníci muzea Mgr. Kateřinou Hrdličkovou.

Výstavu „Labyrint světa J. A. Komenského očima současných italských umělců a studentů“, kterou připravilo

Jedna stará sestra říkávala, že stáří je ta nejlepší třetina života: zužitkováváme dosavadní zkušenosti, lépe jim rozumíme a blížíme se Božímu domovu. I starý a často nemohoucí člověk může přece něco dávat: modlitbu a láskyplný úsměv.

Ptala se Jana Šarounová

Pedagogické muzeum J. A. Komenského v Praze ve spolupráci s Ministerstvem školství, mládeže a tělovýchovy, Wald Press a Uměleckým institutem ve Florencii pod záštitou Velvyslanectví Italské republiky v Praze a Italského kulturního institutu v Praze, otevírá 28.2.2007 vernisáž s úvodním slovem Dr. Markéty Pánkové (ředitelky muzea) a Michaely Žáčkové Rossi (kurátorky výstavy) a hudebním programem nazvaným Božské lásky LABYRINTH. Hudbu Adama Michny z Otradovic, Václava Karla Hollana Rovenského a P. J. Cassiuse Vysokomýtského na téma Hledání a nalézání v Muzeu J. A. Komenského & spol. provede Tomáš Najbrt a Michael Pospíšil. Výstava však není zajímavá jen v den vernisáže, ale je otevřena v Pedagogickém muzeu J. A. Komenského ve Valdštejské ul. na Malé Straně veřejnosti od 29. 2. až do 22. 4. 2007 denně kromě pondělí (10.00–12.30 a 13.00–17.00 hod.).

Uvedená výstava se stává současně připomenutím 415 let od narození Jana Amose Komenského právě v březnu letošního roku. V této souvislosti rádi připomínáme, že před 15 lety (v roce 1992) byly organizovány celoevropské oslavy 400. výročí J. A. K., hlavně pak v v ni-

zozemském Naardenu, kde je tento významný učenec pochován. Těchto oslav se účastnila řada bratří a sester z našeho sboru osobně, a to díky dlouholetému partnerství se sborem ve městě Bus-

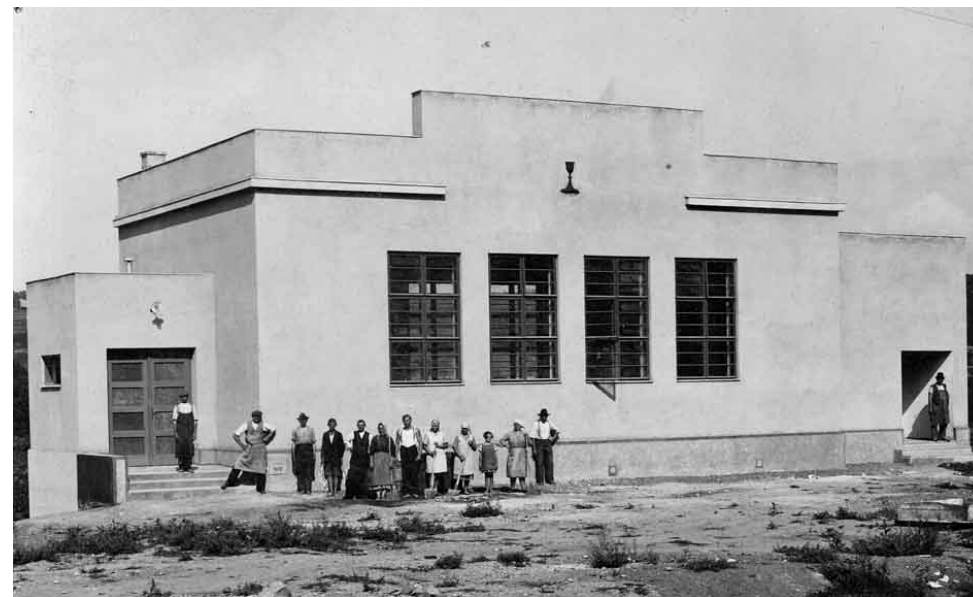
sum, s nímž Naarden těsně sousedí.

M. Lešíkar

(reprodukce tisku na obálce ze sbírek PMJAK)

Sborová solidarita IV.

Silůvky

Poslední stálý farář našeho sboru odešel do důchodu na začátku roku 1993. V té době už několik let na fare nebydlel. Přestěhoval se do vlastního domku v době, kdy se fara rekonstruovala, a do Silůvek podle potřeby dojížděl. Na konci osmdesátých let také sbor do fary naposledy vložil své finanční prostředky – instalovalo se ústřední topení a dělala nová elektroinstalace.

Na konci roku 1993 jsme se na faru nastěhovali my; sbor potřeboval někoho,

kdo by se staral o budovy a sborový areál. Tehdy se uvažovalo o tom, že by se sbor znovu stal kazatelskou stanicí sboru Brno I. (z kazatelské stanice Brno I. totiž ve 30. letech minulého století vznikl). Že by se ale nedělních bohoslužeb někdy účastnili jen dva lidé, jak Vám psal bratr senior, jsem sám už nezažil.

Administrace silůveckého sboru se ujal sbor Brno I. V Brně bylo a stále je několik farářů–důchodců, jeden laický kazatel a v posledních letech dva seniorátní